UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

ordo iuris ſeruandus, nec procedendũ ſecundũ formã, & ordinẽ iuris ꝯ tales occiſores, † quia ubicunq; conſtat de notorietate facti, ordo iuris non eſt ſeruandus c. ad noſtrã de iureiu. c. euidentia de accuſa. alioquin ſi ſemper, & generaliter occidens bannitũ deberet ſtare detentus, profectò homines ab hmõi perſequutione bannitorum retraherentur, quod eſſet contra publicã utilitatem. Vnde practicatur, ꝙ ſtatim quo quis bannitum interfecit, occidens præſentat bannum ad effectum, ut contra eum non proceditur propter eius notoriã defenſionẽ. Statutũ ergo procedit, qñ quis bannitũ interfeciſſet, & expectaſſet, ꝙ iudex contra eũ procederet inquiſitionẽ formando, quia ſi ipſe excipiendo uult ſe defendere rõne banni, contra ipſum põt procedi ordinariè, & eo modo, quo contra homicidas procederetur, & ſic detentus ſtare debet, ut in d. ſtatuto habetur: At qñ occidens bannitum ante, q̃ cõtra eum procedatur, produxit, & præſentauit ſententiã banni, ut rem notoriã faceret ad effectũ, ut conſtaret ſibi fuiſſe licitũ bannitum occidere, tunc propter rei euidentiam, & notorietatem non eſt cõtra ipſum procedendum ſecundum iuris ordinem, neq; detentus ſtare debet, quia, ut dixi, ſtante rei notorietatè, non eſt ordo iuris ſeruandus. Et ita pro nunc dico ad laudem Dei.

S V M M AE.

1 *Bannitus notoriè tolleratus à domino ciuitatis, & ab eo, ad quem ſpectat rebannire, non poteſt impunè offendi.*

2 *Tollerantia ſuperioris de bannito habet vim diſpenſationis, & affidationis.*

3 *Fidantia data bannito à ſuperiore etiam de iure non valida præſtat banniti ſecuritatem, ut nequeat impunè offendi.*

Decipi auctoritate ſuperioris nemo debet.

4 *Pax facta bannito, ſiue fides ei data de non offendendo ante, uel poſt bannum etiam cum iuramento iſti non prodeſt, quin poſſit ab eodem offendi:*

Quod verum eſt de iure ciuili, ſecus de iure canonico, maximè iuramento interueniente.

5 *Ius canonicum in concernentibus ſpiritualia, animam, & peccatum præualet, & in vtroq; foro ſeruandum eſt.*

6 *Iuramentum à iure ciuili tanquam contra publicam vtilitatem improbatum ſeruatur de iure canonico, niſi & hoc iure pariter fuerit improbatum.*

7 *Super iuramento diſponere ad ius ciuile non ſpectat, nec ad laicos per ſua ſtatuta nu. 9.*

8 *Statutum, & diſpoſitio iuris ciuilis ſuper aliquo actu diſponens ad actum iuratum non extenditur.*

Fides data, & promiſſa maximè cum iuramento de iure canonico quolibet ſeruanda eſt, & non tantum à domino, & ab eo, qui illam dare potuit.

Fides, et promiſſio de nõ offendẽdo ab inimicis data bannito cum auctoritate ſuperioris ibi prodeſt, ut nõ poſſit impunè offendi.

Pacem non rumpit is, qui offendit illum, à quo prius poſt pacem factam fuit offenſus.

Pacem ſi duo inuicem fecerunt, & promiſerunt ſub pœna ſe non offendere, & alter poſtea, non tamen rumpendo pacem, committat aliquam cauſam, propter quam alius offendatur, ſi ille alius poſtea verè offendat, de pace rupta tenetur.

Offenſio in dubio ſemper ex noua cauſa, & proxima facta præſumitur, haud ex antiqua, & nu. 18. vſq; in finem conſilij.

Pax ut non dicatur rupta, neq; pœna commiſſa, qualibet cauſa etiam leuis, & modica excuſat.

Pax non dicitur rupta, neque pęna commiſſa, ex eo quòd filiam alterius quis rapuerit, uel uxorem adulterauerit.

Offenſio, et iniuria facta vni etiam in pace non comprehenſo, qui poterat impunè offendi, excuſat, ut non dicatur pax rupta, nec pęna commiſſa ab eo, qui poſtea offendit, ſi quoad animi affectionem ex priori offenſa, & iniuria offenſus dici poterat.

Offenſo fratre meo non comprehenſo in pace facta inter me, & offendentem, ſi ego poſtea illum offendam, nec pacem rupiſſe,

nec pœnam incurriſſe dicar.

19 *Cauſa proxima ſemper eſt conſideranda.*

EPITOME.

Bannitvs à principe notoriè, & ſcienter tolletus non poteſt impunè offendi, & pax illi, fidesq; de non offendendo facta, & data maxime cum iuramento eſt ei ſeruanda ab eo, qui illam dedit, & eum offendens pacem rumpit.

Bannito offenſo, uel interfecto, qui etiam de iure potuit offendi, & interfici, ſi frater banniti poſtea offenderit, ſeu interfecerit aliquẽ de agnatione eius, qui bannitum offendit, comprehenſum in pace antea inuicem facta, non dicitur pacem rupiſſe ad effectum, ut ad pœnam teneatur.

CONSILIVM CLXXXV.

Stantibvs iis, quæ mihi in facto præſupponuntur, ſuper duabus dubitationibus, ſuper quibus cõſiliũ petitur, abſq; allegationibus hinc inde breuiter me abſoluã: Primũ eſt, an licuerit Bernardino, & Baſotto interficere Vincentiũ de Saxis, vt aſſeritur, bannitũ in pęnã capitis, ita ꝙ pax, vel tregua nõ dicatur rupta. Secundũ eſt, poſito, ſed nõ cõceſſo, ꝙ licuerit illũ offendere, & interficere, ſi ex poſt facto frater d. Vincentij offenderit, ſeu interfecerit aliquẽ de aduerſarijs in inſtrumẽto pacis cõprehenſis, an dicatur rupta pax pro parte illorũ de Saxis ita, ꝙ ipſi ad pœnã, de qua in inſtrumẽto pacis, teneantur. ¶ Quoad primũ cõcludo, non fuiſſe licitũ interficere d. Vincẽtiũ, quãuis bannitũ, & ꝯſequenter interfectores potuiſſe de homicidio puniri, ac ẽt cogi ad ſoluendã pœnã promiſſam, atq; conuentã in inſtrumento pacis: Ad qđ
1 dicendũ moueor ex pluribus, & in primis † ex doctrina Sal. in l. nullus, C. de iudæis, quẽ ſequitur Alex. in l. fi. ff. ad l. iul. de ui priua. & in l. fi. ff. de adul. & in cõſ. 107. lib. 2. in vlt. col. & in conſi. 1. eo. li. in vlt. col. qui voluit, ꝙ licet bãnitus ex forma ſtatutorũ poſſit impunè offendi pp publicã vtilitatẽ, neq; illi ſit pax ſeruanda, vt infra dicetur, tñ qñ talis bannitus notoriè tolleratus eſt à dño ciuitatis, & ab iis, qui ciuitatẽ regunt, & ad quos ſpectat rebannire, tũc ipſe nequeat offendi, & offendẽs illas incurrat pœnas, quas incurreret offendendo non bannitũ: Et hoc idẽ tanquam valde ſingulare ſequitur, multũq; cõmendat Io. de Ana. in c. ſicut iudæi extra de iudæis, cuius ſunt hæc verba, dicit ẽt ibi Sal. ꝙ ſi banniti tollerantur in ciuitate, non poſſunt impunè offendi, licet de banno nõ ſint cancellati, quia talis tollerantia præſtat eis ſecuritatem, quod ſingulariter nota, quia vidi ſeruari ꝯrium in ciuitate iſta Bononiæ: Hæc ſunt eius uerba, quæ nõ dicunt, ꝙ ipſe nunquã potuit hoc obtinere in ciuitate Bononiæ, quinimmo affirmat illud eſſe verũ, & cõmendat, vt notabile verbũ, & quãuis ſubdat ſe vidiſſe ꝯriũ ſeruari in ciuitate Bononiæ, tamẽ ob hoc non dicit, neque vult illud fuiſſe bene factũ, ſed potius vult dicere, ꝙ vidit cõtrarium ſeruari ex quadã inauertentia, & ex eo, ꝙ dictũ Saliceti nõ fuerat notũ: Hoc idẽ in terminis ſequitur, & ita verba Io. de Anan. intelligit Fel. in d. c. ſicut iudæi, ſubdẽs ibi, ꝙ Anania dicit ſe contrariũ vidiſſe ſeruari Bononiæ, & malè: quæ verba ſunt notanda, quia aperiũt, qualiter verba Ananię ſint intelligenda: Idẽ ſequitur Fel. ipſe in c. quæ in eccleſiarũ col. 3. de conſti. & in c. 1. de tregua & pace, Iaſon in l. oẽs populi col. 17. ff. de iuſti. & iure, & in l. ubi pactũ col. 17. C. de tranſact.
2 † tollerantia. n. ſuperioris, & principis, qui põt diſpenſare, & affidare, habet vim diſpenſationis, & affidationis ad tradita ꝑ Ant. de But. in c. quia circa de conſanguin. & affinit. per Inno. in c. veniens de fi

lijs presbytero.cũ multis ſimilibus, quæ poſſent alle
3 gari. ¶ Præterea † fidantia data bannito à ſuperiore
quãuis aliàs in ſe de iure non teneret, tñ præſtat ban
nitoſecuritatẽ, vt nõ poſſit impunè offendi, qm̃ nõ
debet auctoritate ſuperioris decipi, vt not. voluit Al
beri. de Roſ. in 3. part. ſtatut. q. 39. Sed tollerantia, &
ſcientia ſuperioris, qui ſcit, & tollerat bannitũ habi-
tare non modo in ciuitate, ſed in loco publico, & in
palatio ad ſtipendia reipublicæ, & ſi non valeat, ſeu
de iure fieri nõ debeat, tñ ipſi præſtat talem ſecurita
tẽ, vt impunè offendi nõ poſſit: Et hęc eſt opinio ue
riſſima, à qua nõ eſt recedendũ in iudicando, niſi eſ
ſet aliquis, ꝗ cauſam aĩæ ſuę facere vellet. ¶ Vlterius
conſidero, † ꝙ quãuis pax facta bannito, fideſq́; illi
4 data de non offendẽdo nõ teneat, ita ꝙ ea nõ obſtã-
te poſſit impunè offendi, & occidi, atque offendens
nõ incurrat pęnã legalẽ, neq; conuentionalẽ, & hoc
ſiue facta fuerit pax ante bannũ per ea, quæ volunt
Pau. Caſt. & alij in l. qui ſeruũ, ff. de verb. ob. Io. And.
in c. fruſtra de reg. iur. in 6. in mercur. ſiue poſt ban-
nũ, vt latè proſequitur Bar. in d. l. qui ſeruũ, & in ſua
quæſt. inc. Lucanæ ciuitatis, & in l. 2. C. quan. lice. v-
nicuiq; ſine iud. ſe vind. & ibi Alex. & in l. quid ergo,
§. ſi hæres, ff. de leg. 1. & ſiue pax, & promiſſio de nõ
offendẽdo fuerit iurata, ſiue non, qm̃ non obſtante
iuramẽto, qđ eſſe dr̃ ↄ̃ publicã vtilitatẽ, bannitus im
punè põt offendi, vt volunt Bal. Ang. Alex. & alij in
l. iuriſgẽtiũ, §. ſi paciſcar, ff. de pactis, tñ prædicta oĩa
procedunt, inſpecta diſpoſitione iuris ciuilis, ſecun-
dũ quod non licet aliquid ẽt cũ iuramento promit-
tere, quod eſſet principaliter ↄ̃ publicã vtilitatẽ, ut
in d. §. ſi paciſcar, iuncto, §. & generaliter cũ ſi. ibi al
lega. & per gl. & doct. & per Bar. in l. ſi pro eo, ff. de fi
deiuſſ. Et ita intelligantur oĩa, quæ allegant Barto. &
alij in locis præallegatis: Secus eſt ſecundũ ius cano
5 nicũ, † quod quidẽ in ijs, q̃ ſpiritualia, animã, & pec-
catũ concernunt, præualet, & in vtroq; foro ſeruan-
dũ eſt, vt eſt tex. ibiq́; doct. oẽs in c. fi. de præſcr. Inn.
& alij cõiter in c. quę in eccleſiarũ de cõſtit. & eſt gl.
cõiter approbata in c. 1. de noui oper. nunc. Et conſe
quenter vbi agitur de periurio, ille, qui promiſit, fi-
demq́; dedit de non offendendo, ac pacẽ bãnito fe-
cit ſub pęna, & cũ iuramento, non poterit impunè ↄ̃
ſuũ iuramentũ venire, quãuis illud ſit ↄ̃ vtilitatẽ pu
blicã à iure ciuili conſideratam, nã ex quo iuramen
tũ põt ſine interitu ſalutis æternæ ſeruari, erit oĩno
per iurantem obſeruandũ c. cũ contingat cũ ſi. de iu
6 reiu. † non. n. ſufficit ad hoc, vt iurans poſſit iuramẽ-
to ſuo impunè cõtrauenire, ꝙ iurauerit aliquid fa-
cere, quod eſſet ↄ̃ publicam vtilitatẽ à iure ciuili cõ-
ſideratam, niſi ẽt ius canonicum illud, quod iuratũ
fuit, obſeruari prohibeat, & reprobet, ac ſimiliter eſ-
ſe contra publicã vtilitatẽ reputet, vt latè, & optime
declarat Io. de Imo. in d. c. cum contingat in 2. mẽ-
bro principali dicens iura, & doctrrnas, quæ ↄ̃rium
probare videntur, procedere inſpecta diſpoſitione
iuris ciuilis, ſed attenta diſpoſitione iuris canonici
ↄ̃riũ dicendum eſt per plura ab ipſo allegata. Vnde
quãuis attenta diſpoſitione iuris ciuilis pax ẽt cũ iu-
ramento facta bannito, & ſic hoſti, qui ex forma ſta-
tuti, & iuris põt impunè offendi, non ſit ſeruanda,
vt in locis præallegatis, tñ ſecundũ ius canonicũ ſe-
cus erit dicendũ, ex quo iſtud non improbat, neque
præſupponit eſſe ↄ̃ publicã vtilitatem, immò man-
dat fidem datam hoſti, & illi, quẽ de iure poſſumus
impunè offendere, eſſe ſeruandam, & maximè iura-
mento interueniente, vt probatur in c. mouet 22. q.
1. & in c. noli 23. q. 1. ubi optimus text. c. 1. de tregua,
7 & pace, ꝗ tex. malè euitari põt: Nã † ad ius ciuile nõ
ſpectat ſuper iuramento diſponere, vt habetur in c.

eccleſię S. Marię de conſt. & per doct. ma[illegible]
in d. c. cũ contingat, c. fi. de fo. comp. in 6. [illegible]
8 doct. cõiter volunt, ꝙ † ſtatutũ, ſeu diſpoſitio [illegible]
uilis ſuper actu aliquo diſponens nunquã ad [illegible]
ratũ extẽdatur, quia ad ius ciuile non pertin[illegible]
iuramẽto diſponere, quod eſt de foro eccle[illegible]
& non de ſeculari d. c. fi. & hr̃ plenè per Ale[illegible]
27. li. 1. col. 3. ꝗ affirmat hãc eſſe cõem opini[illegible]
ibi infinitos ita tenentes allegat, quicquid [illegible]
Bar. in l. ſi quis pro eo, ff. de fideiuſ. Et per ho[illegible]
detur quibuſdã prouiſionibus Bononię, qui[illegible]
mittitur bannitũ impunè offendi, vt latius in[illegible]
tinetur, qm̃ non loquuntur, qñ eſſe iuratũ de [illegible]
fendendo: Quinimmò ſi ẽt in illis cõpreh[illegible]
tur caſus, qñ quis iuraſſet non offendere, tñ [illegible]
9 tum eſſet ſeruandũ, quia † ad laicos non per[illegible]
ſua ſtatuta diſponere ſuper iuramento, ut [illegible]
per Imo. in d. c. cũ contingat, & latè per Ale[illegible]
59. lib. 1. & in conſi. 39. lib. 4. conſi. 53. li. 3. c[illegible]
ſi. 125. li. 1. in 6. col. & in conſi. 18. lib. 6. ¶ E[illegible]
tur, veluti inquit Bar. in d. ſua q. incip. Luc[illegible]
tatis circa mediũ, & in fine, ꝙ id, quod dr̃ [illegible]
hoſti datam, & promiſſam, & maximè iura[illegible]
ſeruandã, procedit, qñ eſſet data, & pro[illegible]
qui illam potuit dare, videlicet à duce b[illegible]
ciuitatis iuxta gl. in l. 1. §. non fuit, ff. de d[illegible]
10 detur † illud verum eſſe ſecundum diſpo[illegible]
ris ciuilis, ſed ſecundũ ius canonicum i[illegible]
raliter procedit, habetq́; locũ in qualibet [illegible]
fides data, & promiſſa maximè cum iura[illegible]
ſti ẽt ſeruanda eſt, veluti probant iura pr[illegible]
in d. c. mouet, in d. c. noli, & gl. in c. 2. 23. q. [illegible]
11 rea † nõne in caſu noſtro fides data, & pro[illegible]
ab inimicis cũ conſenſu, & auctorita[illegible]
fides dr̃ data ab ipſo ſuperiore? Nã qñ fa[illegible]
& hinc inde promiſſa, & data fides, fuit pr[illegible]
perior, ſeu ille, qui in his vicem ſuperioris [illegible]
videlicet dñs Franzinus cõmiſſarius apoſto[illegible]
notoriũ eſt, & ideò non fuit opus hoc aliter [illegible]
l. 1. in fi. ff. de dot. pręleg. c. veſtra, c. fi. de co[illegible]
& mulierũ, c. manifeſta 2. q. 1. cũ ibi no. ergo [illegible]
ꝙ Vincẽtius bãnitus, qui fuit de cõprehen[illegible]
ſtrumento pacis, & cui fuit ab inimicis data [illegible]
ipſum non offendendo cũ auctoritate, & [illegible]
ſuperioris, non potuit poſtea impunè offen[illegible]
qui illũ non offendere promiſerunt, & iura[illegible]
Et ideò Bar. in d. quæſt. quaſi circa finem [illegible]
in Chriſto dño noſtro hortatur, ad quem [illegible]
diſputatio peruenerit, ut deciſionẽ, & con[illegible]
quam ibi fecit, non faciant manifeſtam illis, [illegible]
bannitis pacem faciunt, ne fortè cõtra pro[illegible]
ipſius illis materia occiſionis tribuatur. [illegible]
prędicts uidetur cnncludendum licitum no[illegible]
occidere dictũ Vincentium bannitum, & il[illegible]
cidendo Bernardinum, & alios incurriſſe p[illegible]
uentuales, de quibus in inſtrumento pacis. [illegible]
12 ſequitur, † ꝙ cũ pro parte Bernardini, & ali[illegible]
rum ſequacium, & attinentiũ dicatur rupta [illegible]
de Saxis, licitũ fuit expoſtfacto dictis de Sa[illegible]
metu pęnæ conuentionalis uenire ↄ̃ pro[illegible]
eos in dicto inſtrumento pacis, quoniam [illegible]
ſis promiſſa non fuerunt obſeruata, ipſi [illegible]
tuerunt expoſtfacto contra promiſſa uenire, [illegible]
lunt doctores cõiter Bar. Alex. Pau. de Ca[illegible]
d. l. qui ſeruum, Io. And. in d. c. fruſtra de re[illegible]
6. & in tit. de tregua, & pace in additio. ad Spe[illegible]
tol. & alij in l. cum pater, §. libertis, ff. de le[illegible]
cum ſimilibus allegatis per Alexandrum, [illegible]
in l. cum proponas, C. de pactis, Abba. in ca[illegible]
primo de tregua, & pace, ibique doctores [illegible]

muniter, Bart. in l. 1. §. cũ aries, ff. ſi quadrup. pauper.
fecit dica. Pau. de Caſt. & alii, in l. ſemel mora, ff. ſol.
matri. ibiq; Ale. Et hæc quo ad primũ dubiũ ſufficiãt.
¶ Capio ſecundũ, qđ eſt, poſito, ſed nõ cõceſſo licitũ
fuiſſe impunè interficere dictũ Vincentiũ bannitũ,
ſi poſtea frater ipſius Vincentii interfecerit aliquem
de cõprehẽſis in inſtrumẽto pacis, & ſic de inimicis,
an cenſeatur illũ interfeciſſe ratione antiquæ inimi-
citiæ, an uerò ex cauſa noua, uidelicet pro ulciſcẽdo
mortẽ eius fratris adeò, ꝙ nec pax rupta, nec pęna pa
cis cõmiſſa dicatur. Omiſſis hinc inde allegationibꝰ
concludo pacẽ nõ eſſe ruptã, neq; pœnã fuiſſe cõmiſ-
ſam, quia frater Vincentij p̄dicti occidendo illũ, q erat
de cõprehenſis in inſtr̃o pacis ſaltẽ ſub uerbis gene-
ralibus, & erat de inimicis dicti Vincentij, fratriſque
eius dicitur, & cenſetur eũ occidiſſe ex illa noua cã,
& non ex antiqua. Et ad hoc dicendũ moueor ex plu
ribus, & primo † ex doctrina Pauli Caſt. q ferè, in in-
dividuo hoc uelle uidetur, in l. qui ſeruum, ff. de uer.
ob. ubi, per illum tex. cum ibi no. dicit, ꝙ ſi duo pacẽ
inter ſe fecerũt, & ꝓmiſerũt ſub pęna ſe inuicẽ nõ of
fendere, & poſtea alter cõmittat aliquã cauſam, pro
pter quã pacẽ rumpere non dicatur, ſed benè pp ani-
mi affectionẽ iniuriã inferre, ut ſi uxorẽ eius adulte-
rauerit, quo caſu pacẽ non rumpit ad tradita, p Bart.
in l. uerũ, ff. de fur. & p Alc. in conſ. 115. li. 4. & in cõſ.
19. lib. 1. & per Pau. & alios, in d. l. q ſeruum, uel vul-
nerauerit, ſeu interfecerit fratrẽ alterius, quo caſu ẽt
pacẽ nõ rumpit, ad pęnã cõuentionalẽ teneatur, ut
uoluit Bar. Alex. Pau. de Caſt. & alij, in l. ſi ita ſtipula-
tus, §. Griſogonus, in fi. uer. ff. de uerb. obl. Deinde il-
le, cuius uxor fuit adulterata, uel frater vulneratus,
uel occiſus, illũ interfecerit, uel aliter offenderit, nõ
dicitur pacem rumpere, neq; pęnã cõuentã incurrit,
quoniã præſumitur hoc feciſſe nõ ex antiqua cã, ſed
ex hac noua, ꝙ adulterauerit uxorẽ ſuã, uel fratrem
ſuũ offenderit: Ita colligitur ex uerbis, Pau. Caſ. in d.
l. qui ſeruũ. Vnde in caſu noſtro quãuis ex occiſione
Vincentij banniti non dicatur pax rupta, neq; pœna
cõmiſſa, tamẽ ex quo poſtea frater Vincentii aliquẽ
de inimicis offendit, & interfecit, pp hoc non debet
ex parte ſua pax dici rupta, cũ cenſeatur illud feciſſe
nõ ex antiqua inimicitia, & cauſa, ſed ex illa noua, vi-
delicet pp offenſam Vincentio fratri illatã: Et † ſemp
in dubio hoc debet præſumi factũ ex noua cauſa, &
non ex antiqua, etiã ſi illa noua cã eſſet leuis, & aliàs
iniuſta, quoniã quælibet cauſa ẽt lęuis, & modica eſt
ſufficiẽs ad excuſandũ, ut pax nõ dicatur rupta, neq;
pęna cõmiſſa, cũ in dubio ſemp ſit facienda interpre
tatio potius ꝓ noua cauſa, & leui, quã ꝓ antiqua, ut
latè ponit, & determinat Alex. poſt Ang. Pau. Imo.
& alios, in d. l. ſemel mora, ff. ſol. mat. Bar. in l. aut fa-
cta, §. cauſa, ff. de pęn. Et † ideò ſi alter ex iis, q pacẽ fe
cerunt, uiolauerit, uel rapuerit filiã alterius, aut eius
uxorẽ adulterauerit, nõ dicitur ex hoc pax rupta, ne
que pœna cõmiſſa, qa debet præſumi nõ ex antiqua
cauſa hoc fuiſſe factũ, ſed ex noua, uidelicet cauſa li
bidinis, ut uolunt Pau. Caſt. & alii, in d. l. qui ſeruum,
& optimè habetur p Alex. in d. conſ. 115. lib. 4. in cõſ.
113. lib. 2. & in conſ. 19. lib. 1. cum ſi. deductis, in locis
præal. ¶ Nec obſtat, ꝙ occiſio Vincentii banniti non
dicitur fuiſſe iuſta cauſa propter quam frater Vincẽ-
tii potuerit offendere, ſeu interficere aliquem de cõ
prehenſis in pace, cum de iure, & ex forma ſtatutorũ
Vincentius potuerit offendi, & occidi ad tradita per
Bar. in d. ſua q. inci. Lucanæ ciuitatis: Nam reſponde
tur primo, ꝙ in caſu noſtro Vincentius bannitus nõ
potuit licitè, & impunè offendi per ſupradicta. Secũ-
do poſito, ꝙ potuerit offendi, & conſequenter offen
ſio, & homicidium commiſſum in perſonã Vincen-
tii nõ fuerit iuſta cauſa, propter quam frater eius de-
buiſſet, aut potuiſſet illũ aliũ offendere, & interfice-
16 re, † tamẽ dico, ꝙ hæc cauſa fuit ſufficiẽs ad excuſan-
dũ, ut pax nõ dicatur rupta, neq; pęna cõmiſſa, quo-
niã illa noua cauſa nõ dicitur in inſtrumẽto pacis cõ
prehenſa, ut uoluit Bal. in c. 1. in prin. de pace, tenen.
Et ita reſpondet ad propoſitũ Alex. in d. conſi. 19. in
17 2. col. ibi in uerſ. nõ obſtat. Secundo adduco † no. per
Ale. poſt Bart. & alios, in d. l. ſi ita ſtipulatus, §. Griſo-
gonus, in ult. col. dũ quærit, quãdo eſt facta pax inter
duos, & alter offendit fratrẽ alterius, qui non erat de
cõprehenſis in pace, an dicatur pacem rupiſſe, & cõ-
cludit poſt alios, ꝙ nõ, quantũ ad hoc, ut pęna ꝓmiſ-
ſa in inſtrumento pacis ſit cõmiſſa, quoniã qui offen
dit fratrẽ meũ, non dicitur me offendere ad effectũ,
ut poſſim agere ad pęnã: Ex tali tamen offenſione, &
iniuria fratri meo illata quoad animi affectionẽ, &
iniuriã dicor offendi, nã quoad animi affectionem
offenſo uno de domo, & agnatione oẽs de domo, &
agnatione dicũtur offenſi, non ut ipſi ad pęnã ꝓmiſ-
ſam agere poſſint, ſed ut dicantur excuſari à pęna pa
cis ruptæ, ſi poſtea ipſi aliquẽ de cõprehẽſis in inſtru
mento pacis offenderint, tanquã ex noua ſupuenien
ti cauſa, & non ex antiqua, ueluti ẽt colligitur, ex ar-
gum. Io. And. in d. c. fruſtra, de reg. iur. in 6. in mercu
18 rial. † Infertur ergo ex iis, ueluti ẽt colligitur ex uer-
bis Ale. in d. §. Griſogonus, in fi. ꝙ ſi ille frater meus
offenſus fuiſſet de cõprehenſis in inſtrumẽto pacis,
ut quia pax fuiſſet expreſsè facta ẽt ꝓ eo, uel generali
ter pro agnatione tota, & ꝓ conſanguineis, & frater
meus, uel aliqs cõſanguineus meus fuiſſet offenſus,
& ego pp hoc poſtea aliquẽ de inimicis offendiſſem
nõ dicor pacẽ rupiſſe, neq; pęnã incurriſſe, tanquam
hoc fecerim ex hac noua cauſa potius, q̃ ex antiqua:
Et ita p̄ſumendũ eſt, ueluti optimè etiã colligitur ex
traditis, per Alex. in d. l. ſemel mora, qui poſt Bal. in
l. prædiũ, C. de ædil. act. inquit, ꝙ ſi poſt primã offen
ſam fuerit pax facta, demũ alter interfecerit aliquem
de cõprehenſis in pace, uel de agnatis alterius, dein-
de ille, cuius agnatus fuit interfectus, aliũ interfece-
rit, p̄ſumitur iſte ultimus interfeciſſe ex illa noua cã
& non ex antiqua, tanquã maxima, & correſpondẽ-
te qualitati offenſę de proximo illatæ, & cõſequẽter
propter hoc pax non dicitur rupta. ¶ Pręterea qs ne-
gabit, ꝙ frater Vincẽtii non dicatur offenſus ſaltem
quo ad animi affectionẽ ex homicidio cõmiſſo in ꝑ-
ſonã dicti Vincẽtii? certè nullus, ut colligitur ex no.
p Bald. in l. 1. C. ſi quacũq;, p̄di. poteſt. nã iura ſangui-
nis deleri nõ poſſunt, l. iura ſanguinis, ff. de re. iu. Vn
de cũ ex hoc dicatur offenſus, & dolore maximo af-
fectus, ſi ipſe poſtea aliũ de parte occiſoris interfecé
rit, nõ ne p̄ſumetur hoc feciſſe ex illo nouo dolore,
& ex illa noua cauſa, & nõ ex antiqua, cũ ꝓxima no-
ua cauſa dicatur correſpondẽs uindictæ factæ? certè
19 ſic, quia † ꝓxima cauſa ſp eſt conſideranda, l. fi. C. de
natur. lib. & habetur per Soz. in conſi. ſuo 87. inci. ui-
ſis inueſtitura, &c. in 14. col. in uerſ. capio, nũc in ult.
uol. Item qa ſemper ꝓ euitanda pęna, & ne pax dicat̃
rupta, debemus dicere offenſam, & uindictã vltimo
loco factã cenſeri factã ex noua, & ꝓxima cã, & non
ex antiqua, ut colligitur ex iis, quæ uoluit Bar. in d. l.
aut facta, §. cauſa, & Alex. in conſiliis ſupra allegatis,
quæ omnino uidenda ſunt, quia ipſe ſentit, ꝙ quæli-
bet noua cauſa etiã leuis, & aliàs in ſe iniuſta dicatur
excuſare quem à pace rupta, & à pœna pacis ruptæ,
quoniam ſemper interpretatio ad rei fauorem eſt fa
cienda, c. ex literis, de ꝓba. l. fauorabiliores, ff. de reg.
iur. Et ſic ex præmiſſis concludo dictos de Saxis à pę
na conuentionali, de qua in inſtrumento pacis, fore,
& eſſe abſoluendos. Laus Deo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SVMMAE.

1 *Occidens bannitum non excuſatur à pœna occiſionis, niſi probet illum tempore occiſionis fuiſſe bannitum, etiam permittēte ſtatuto bannitos impunè offendi.*

2 *Delinquens mortuus ante ſententiam latam poſt accuſationē, uel inquiſitionē contra ipſum de crimine formatā nō pōt dānari.*

3 *Et quando contra delinquentem mortuum proceditur, ad quē finem illius memoria damnetur, & num. 13.*

4 *Bannitus poſt ſnīam latā, pendente uel termino ad appellādū, uel appellatione, non poteſt impunè offendi. declaratur, nu. 14.*

5 *Terminus ad appellādum, appellatio, & terminus ante ſnīam latā à pari iudicantur, nec illis pendētibus eſt quicquā innouādū.*

6 *Banniendus omnino de proximo impunè offenditur, & excuſatur offendens, ſi ſciebat illum cōmiſiſſe tale delictum, ob quod omnino de proximo erat banniendus, Secus ſi ignoraſſet.*

Item ſi ſciebat illū iuſtè, & de iure fuiſſe banniendum, ſecus ſi iniuſtè, aut ſi dubitabat, nu. 10.

Item ſi delictū tale erat, ob quod delinquens ipſo iure abſq; alia ſnīa damnatus erat, ſecus ſi ſententia requirebatur, nu. 11.

7 *Rebanniendus de proximo habetur pro rebannito ad effectum, ne impune offendatur.*

8 *Scholaris de proximo omnino, & de iure matriculandus habetur pro matriculato, ne impune offendatur, ſtante ſtatuto, quòd offendens ſcholarem matriculatum certa pœna puniatur.*

9 *Petitorij, & poſſeſſorij cumulatio non admittitur, quando iam eſſet lata ſententia abſolutoria ſuper petitorio, nec ea nondum lata, quando eſt concluſum in cauſa, & de iure agentis, uel conuenti notorie conſtat.*

12 *Crimen perduellionis, & læſæ maieſtatis ipſo iure ſecum exequutionem trahit.*

13 *Defuncti memoria quando damnari poſſit ob crimen commiſſum non modo ad finem bonorum, ſed etiam quo ad alios effectus.*

EPITOME.

Occidens illū, qui pacē fregerat, de cuius crimine per confeſſionē ſuā in iudicio ante ſententiā factā notoriè conſtitit, & in cuius uita iam cęptū erat agi contra ipſum per uiam inquiſitionis, ſed nondū ſententia lata erat, nō tenetur de occiſo, neq; eſt puniendus, ſtante ſtatuto, ꝙ rumpens pacem cōmittat crimen perduellionis, & læſæ maieſtatis, & tanquam rebellis, & hoſtis patriæ poſſit impunè offendi.

CONSILIVM CLXXXVI.

Qvidam fuit de crimine ruptæ pacis inqſitus, qđ crimen eſt grauiſſimū, & de crimine cōſtabat notoriè ꝑ cōfeſſionē inquiſiti factā in iudicio, & ante, ꝗ ſententia ferretur, & ſic pendēte inquiſitionis iudicio, ille fuit interfectus fortè ab eo, cui pacē fregerat, dubitatur, an occidēs de occiſo teneatur, an uerò illū impunè occidere potuerit, p̄ſuppoſito, ꝙ bannitus, ſeu dānatus de crimine ruptæ pacis tanquā rebellis, & hoſtis patriæ poſſit impunè offendi, & occidi iuxta quandā ꝓuiſionē Bononiæ editā cōtra rumpentes pacē. Et ur̄ prima facie cōcludēdū eſſe, ꝙ occidens teneatur de occiſo, nec excuſetur iſto p̄textu, ꝙ interfecerit inqſitū de crimine ruptæ pacis, etiā ſi de crimine per cō-
1 feſſionē inquiſiti notoriè cōſtitiſſet, quoniam† occidens bannitū, etiam ꝑmittente ſtatuto bannitos impunè offendi, non pōt ſe à pęna homicidii excuſare, niſi probet, ꝙ ille eſſet bānitus tempore occiſionis, quo tempore illa qualitas banni requiritur, alioquin occidens illum nō excuſaretur à pęna, ut uoluit Bal. in l. matrem, C. de proba. Et dicit Ang. in l. ſi manifeſtus, §. tam diu, ff. de cond. fur. ꝙ ad hoc, ut occidēs, ſeu offendēs bannitum excuſetur, requiritur, ꝙ tempore offenſionis ille fuerit bannitus, alioquin puni-
2 retur. ¶ †Secundo ubicunque is, qui commiſit delictum etiā poſt accuſationem, uel inquiſitionem contra eum formatā mortuus fuerit ante condemnationem, & latā ſententiā, non poteſt regulariter de cri-
3 mine dānari, l. 1. & ꝑ totū C. ſi reus, uel accuſ...
lis caſibus ſpecialibus, qbus ēt memoria defun...
nari poteſt, & poſt mortē delinquentis ꝯ eū de...
ne ꝓcedi, iuxta not. in d. l. 1. & in l. manicheos, C...
hæret. & in l. fi. C. ad leg. Iul. maieſt. ſolum pōt...
ri, & ꝓcedi ꝑꝑ bona, & ad finē bonorū ſolū, & ...
aliū finē, ut ē gl. no. in ſūma, 24. q. 2. d. l. mani...
& d. l. fi. Sed in caſu noſtro cōtra defunctū pro...
retur, eiuſq; memoria ad aliū finē damnaretur...
licet, ut alius à pœna homicidii excuſaret, erg...
4 ¶ Tertio hoc cōfirmatur, nā† ſi iam lata fuit ſ...
ni cōtra delinquētē, & pendeat ad huc temp...
ad appellandū iuxta auth. hodie, C. de appell. ...
l. non tantū, ff. eo. ꝓfectò tali termino pende...
poſt ſententiā latā non poteſt quis impunè of...
5 quia† de illo termino iudicamus, ſicut qñ iam...
appellatū, & appellatio penderet, ut in c. nō ſo...
ap. in 6. Quinimmò de illo termino iudicatur...
termino ante ſnīam latā, qa per appellationē...
ditur pronunciatū, ſeu quo ad effectū exting...
declarāt Abb. & alii in rub. de appel. l. 1. in fi...
pil. l. ſi cauſa cognita, C. de tranſa. c. uenientes...
reiu. Vnde non debet aliquid innouari, ſicut...
pellatione pendente, d. c. nō ſolū, & notāt...
muniter approbatæ in l. ex iudiciorū, ff. de...
l. 1. in prin. ff. nil noua. app. pend. l. poſt rem...
tranſa. ergo multo minus poterit accuſatus, ...
ſitus de crimine offendi nondū contra eū la...
Et iſtud fuit arg. Ale. in l. 3. §. ſi ſeruus, ff. de a...
¶ His tamē nō obſtantibus, exiſtimo ꝯriū ...
re cōcludendū in caſu noſtro, ꝙ ſic occidēs ...
6 à pęna homicidij; Et in primis, qa ſtante ſta...
bannitus, ſeu rebellis poſſit impunè offendi, ...
dū erat bannitus, ſed de proximo omnino ...
niendus, ut quia certū erat cōmiſſum fuiſſe ...
& per cōfeſſionē delinquentis conſtabat de p...
bāniēdi, ſi talis fuerit ab aliquo offenſus, uel o...
offendens, & interficiēs à pęna liberatur, tan...
nitū interfecerit, ut uoluit Pau. Caſt. in d. l. 3. ...
uus, in lectu. antiquis, ueluti ēt Ale. ibi refert...
ꝓcedit, quādo interficiens talē ſciebat illū cō...
delictū, ob qđ omnino de proximo erat ban...
ſecus ſi ignoraſſet, quia tūc à pęna non excuſa...
hoc arg. eorū, quæ in ſimili uoluit Bal. in l. ſi qu...
redē, C. de inſti. & ſubſti. ſub cōd. fac. Pet. de An...
repe. c. canonū, de cōſtit. in col. 39. Bar. in l. inte...
§. rectè, ff. de fur. Fel. in ca. quæ in eccleſiarū, de...
cōſti. Sali. in l. eū, qui duos, C. de adul. Dyn. & ...
l. pen. ff. de adul. Ale. in conſ. 65. lib. 3. Sed in ca...
ſtro qs interfecit iam inquiſitū de crimine, q...
nino de proximo erat banniēdus, quoniā de c...
cōſtabat notoriè per cōfeſſionē inquiſiti iu...
ſtra, de cohab. cleri. & mul. & conſequēter de ...
nò erat bāniēdus, qa nullæ ſunt ꝑtes iudicis in ...
do cōtra cōfeſſum, niſi in cōdēnādo, c. cuidam...
ibi no. de accuſ. Abb. in d. c. ueſtra, & in c. ad ...
de iureiu. gl. & Bar. in l. ſi cōfeſſus, ff. de cuſt. re...
talē interficiēs nō tenebitur de homicidio, ...
7 na liberatus dicetur. ¶ Secundo† ſicut ille, qui ...
mo eſt omnino eximēdus de bāno, habetur p...
pto, & nō bannito quoad effectū, ut interfic...
teneatur ad tradita per Bar. quē alii ſequuntur...
3. §. ſi ſeruus, ita & multo magis hoc dicēdū ...
ſu noſtro, qñ quis occidit nōdum bannitū, ...
no de proximo de iure bāniendū, ut habeatur...
de, acſi uerè bannitū occidiſſet quo ad effectū...
cuſet, & liberetur à pęna homicidii, quoniā ...
eſt a uorabilior, cū tractetur de liberādo a p...
alio de puniēdo, arg. l. ſi præſes, & l. interp...
ff. de pen. c. in penis, c. odia, de re. iu. in 6. ...